

går ind og fjerner den forhindring, dvs. giver en frihed til dem, der måtte ønske at bruge en sådan frihed bagefter. Jeg forstår simpelt hen ikke, at ministeren kan mene, at det lægger et pres på eller en tvang ned over nogle.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Hvis det var sådan, at folkekirken eller andre trossamfund bad om at få denne frihed, ville regeringen lytte, men som jeg sagde, har der hverken været tyngde eller bredde i de ønsker, der har været fremsat.

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Så kunne jeg jo godt fristes til – og gør det også – at stille ministeren det spørgsmål, om det forud for lovgivningen i 1989, da vi lavede den første lovgivning omkring registreret partnerskab, var fra folkekirken eller andre trossamfund, ønsket kom om, at vi skulle lægge den her begrænsning ind.

Når jeg spørger, er det selvfølgelig ud fra, at jeg mener, at en lovgivning af den karakter, altså spørgsmålet om registreret partnerskab, er en lovgivning, som vi bør tage stilling til herinde. Hvad der så måtte komme ud af, at vi fjerner de forhindringer, de sten, der med lovgivningen er lagt på vejen i dag, er op til folkekirken og de andre trossamfund. Men var det i 1989 forud for lovgivningen om registreret partnerskab et ønske fra folkekirken eller fra andre trossamfund?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Som jeg forstår det, handler forslaget om, at en kirkelig handling skal kunne få borgerlig kraft, det handler altså om, hvad der skal kunne gøres i et trossamfund. Jeg er helt med på, at forslagsstillerne ikke vil tvinge nogen til noget som helst, men det er og bliver en frihed, som de ikke har bedt om, og som – vil jeg tilføje – jo altså er temmelig kontroversiel, og som mange vil modsætte sig. Men det kan jo være, at det ændrer sig over tid.

Det var ikke et evighedsnej, jeg her gav, jeg sagde blot: Der er ikke bredde og tyngde i de sporadiske ønsker, der har været fra forskellige trossamfund. Hvis der bliver bredde og tyngde, kan situationen jo ændre sig.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, det var en interessant formulering, ministeren kom med, nemlig at ministeren ikke ville presse frihed ned over hovedet på andre trossamfund. Det synes jeg faktisk er en interessant formulering, ikke at vil presse frihed ned over andre trossamfund.

Pointen er jo lige præcis, at tilbage i 1989 gik Folketinget netop ind og begrænsede den frihed for trossamfundene, ved at man lavede et forbud mod, at de kunne vie homoseksuelle. Det, vi rent faktisk gør, er jo på en eller anden måde, kan man måske sige, at reparere på en indblanding, der skete med lovgivningen dengang.

Så det her er reelt set ikke på nogen måde et forsøg på at tvinge kirken i den ene eller den anden retning, men faktisk et forsøg på at fjerne den barriere, som en del præster har henvendt sig til flere af os vedrørende, måske også til ministeren selv, tror jeg, hvor de har sagt: Vi vil gerne have mulighed for at kunne vie homoseksuelle, vi har medlemmer af menigheden, som er homoseksuelle, og som gerne vil vies; vi kan ikke, fordi der er et forbud mod det med lovgivningen i dag, og vi vil gerne bede jer om at fjerne det forbud, så vi selv kan bestemme det. Jeg er helt med på, at det ikke er noget, der vil blive brugt af alle.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Nu er trossamfund jo altså ikke supermarkeder. Trossamfund er ifølge deres egen opfattelse menighedsfællesskaber, hvor man har gamle traditioner for, hvad man gør i dette menighedsfællesskab, og hvad man ikke gør i dette menighedsfællesskab. Man kan sige, at det er ret konservative fællesskaber, og det skal de også have lov at være. Det er derfor, vi fra Folketingets side ikke skal presse en frihed ned over dem, som de ikke ønsker.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg har fuld respekt for trossamfundene og menighederne og deres ønsker om at fastholde tingenes tilstand på den måde, de gerne vil. Men kan ministeren ikke bekræfte mig i, at det kan de jo faktisk gøre, hvis det her forslag bliver vedtaget? Så kan hovedparten af de trossamfund, der har lyst til at bevare status quo, jo sådan set bevare tingenes tilstand, sådan som den er. De kan sådan set bare fortsætte med at gøre det, de vil.